

TEKSTY PRZYJĘTE

P8_TA(2016)0315

Bahrajn

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lipca 2016 r. w sprawie Bahrajnu (2016/2808(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Bahrajnu, zwłaszcza rezolucję z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie Bahrajnu, w szczególności sprawy Nabila Radżaba¹, oraz rezolucję z dnia 4 lutego 2016 r. w sprawie Bahrajnu: sprawa Mohammeda Ramadana²,
- uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 5 lipca 2016 r. w sprawie ostatnich wydarzeń w Bahrajnie,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie kary śmierci, tortur, wolności słowa i obrońców praw człowieka,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federiki Mogherini z dnia 31 maja 2016 r. w sprawie skazania Alego Salmana, sekretarza generalnego Al-Wefaq w Bahrajnie,
- uwzględniając oświadczenie Specjalnego Sprawozdawcy ONZ ds. Promocji i Ochrony Prawa do Wolności Opinii i Wypowiedzi Davida Kaye'a z dnia 1 czerwca 2016 r. w sprawie skazania przywódcy opozycji szejka Alego Salmana, oświadczenie rzecznika sekretarza generalnego ONZ z dnia 16 czerwca 2016 r. w sprawie Bahrajnu oraz oświadczenie Wysokiego Komisarza NZ ds. Praw Człowieka z dnia 21 czerwca 2016 r. w sprawie Bahrajnu,
- uwzględniając strategiczne ramy UE i plan działania dotyczący praw człowieka, które mają na celu umieścić w centrum zainteresowania wszystkich strategii politycznych UE ochronę praw człowieka i nadzór nad nimi,
- uwzględniając konstytucję Bahrajnu, przyjętą w lutym 2002 r., a zwłaszcza jej rozdział 3, art. 364 kodeksu karnego Bahrajnu oraz ustawę o obywatelstwie Bahrajnu z 1963 r.,
- uwzględniając przyjęte w listopadzie 2011 r. sprawozdanie Niezależnej Komisji

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0279.

² Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0044.

Dochodzeniowej w sprawie Bahrajnu,

- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, Konwencję o prawach dziecka, a także Arabską kartę praw człowieka, których Bahrajn jest stroną,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka ONZ z 1948 r., zwłaszcza jej art. 15,
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Bahrajn jest kluczowym partnerem Unii Europejskiej w Zatoce Perskiej, w tym w dziedzinie stosunków politycznych i gospodarczych, energii i bezpieczeństwa; mając na uwadze, że w naszym wspólnym interesie jest dalsze pogłębianie partnerstwa w celu lepszego reagowania na przyszłe wyzwania;
 - B. mając na uwadze, że w ostatnim miesiącu rząd Bahrajnu nasilił kampanię represji i prześladowania obrońców praw człowieka i opozycji politycznej; mając na uwadze, że wolność słowa i wolność zgromadzeń to nieodzowne filary demokratycznego i pluralistycznego społeczeństwa; mając na uwadze, że konstytucja Bahrajnu przyjęta w 2002 r. chroni podstawowe wolności, w tym wolność słowa i zgromadzeń;
 - C. mając na uwadze, że dnia 13 czerwca 2016 r. policja powtórnie aresztowała znanego obrońcę praw człowieka Nabila Radzaba pod zarzutem „rozpowszechniania nieprawdziwych pogłosek w czasie wojny” oraz „szkalowania władz publicznych” w związku z postami, które zamieścił na Twitterze w 2015 r., za co łącznie grozi kara pozbawienia wolności do lat 13; mając na uwadze, że w latach 2012–2014 Nabil Radzab odbył już wyrok dwóch lat pozbawienia wolności w związku z korzystaniem przez niego z prawa do wolności słowa i zgromadzeń, a także mając na uwadze, że Grupa Robocza ONZ ds. Arbitralnych Zatrzymań orzekła w 2013 r., że jego zatrzymanie było bezpodstawne;
 - D. mając na uwadze, że po spędzeniu 15 dni w odosobnieniu stan zdrowia Nabila Radzaba pogorszył się z powodu złych warunków panujących w więzieniu, dlatego dnia 27 czerwca 2016 r. został on przewieziony do szpitala; mając na uwadze, że dnia 29 czerwca 2016 r. został ponownie przewieziony do więzienia mimo utrzymujących się problemów ze zdrowiem;
 - E. mając na uwadze, że rząd Bahrajnu zmusił Zainab Al-Chawadżę do opuszczenia kraju groźbami o ponownym aresztowaniu i bezterminowym przetrzymywaniu oraz zakazał podróżowania grupie działaczy na rzecz praw człowieka, udających się na sesję Rady Praw Człowieka ONZ do Genewy;
 - F. mając na uwadze, że Mohammed Ramadan oraz Husain Ali Moosa są wciąż zagrożeni nieuchronnie zbliżającą się egzekucją;
 - G. mając na uwadze, że władze Bahrajnu w dalszym ciągu stosują metodę pozbawiania obywatelstwa jako środek represji politycznej, czego kulminacją była niedawna denaturalizacja duchownego ajatollaha szejka Isy Kasima; mając na uwadze, że władze

Bahrajnu pozbawiły obywatelstwa ponad 300 osób, w tym obrońców praw człowieka, polityków, dziennikarzy oraz wyższych duchownych, wskutek czego większość z nich stała się bezpaństwowcami, co stoi w sprzeczności z art. 15 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka;

- H. mając na uwadze, że w dniu 14 czerwca 2016 r. władze Bahrajnu zawiesiły działalność największej w królestwie grupy politycznej, Narodowego Stowarzyszenia Islamskiego Al-Wefaq, zamroziły jego aktywa i przejęły jego siedzibę, a w lipcu 2016 r. złożyły wniosek sądowy o rozwiązanie tego stowarzyszenia politycznego w przyspieszonym trybie;
- I. mając na uwadze, że szejk Ali Salman, przywódca grupy opozycyjnej Al-Wefaq, przebywa w więzieniu od lipca 2015 r. bez rzetelnego procesu, a jego wyrok wydłużono po apelacji w maju 2016 r. z czterech do dziewięciu lat; mając na uwadze, że brak ochrony praw oskarżonego stanowi jawne naruszenie konstytucji Bahrajnu i prawa międzynarodowego; mając na uwadze, że we wrześniu 2015 r. Grupa Robocza ONZ ds. Arbitralnych Zatrzymań uznała, że jego zatrzymanie było bezpodstawne;
 - 1. wyraża poważne zaniepokojenie obecną kampanią represji wobec obrońców praw człowieka, opozycji politycznej i społeczeństwa obywatelskiego, a także ograniczaniem podstawowych praw demokratycznych, zwłaszcza wolności słowa, zrzeszania się i zgromadzeń, pluralizmu politycznego i praworządności w Bahrajnie; wzywa władze państwowe oraz siły i służby bezpieczeństwa do położenia kresu wszelkim aktom przemocy, nękania i zastraszania, w tym również na szczeblu sądownictwa, oraz cenzury wobec obrońców praw człowieka, oponentów politycznych, pokojowo nastawionych demonstrantów i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego;
 - 2. szanuje suwerenność, niepodległość i integralność terytorialną Bahrajnu oraz zachęca do prowadzenia stałego dialogu między rządem Bahrajnu, Unią Europejską i państwami członkowskimi UE;
 - 3. domaga się natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia Nabila Radżaba oraz innych obrońców praw człowieka więzionych pod zarzutami dotyczącymi ich praw do wolności słowa, zgromadzeń i zrzeszania się, a także oczyszczenia ich z wszelkich zarzutów; wzywa władze do zagwarantowania fizycznej i psychicznej nietykalności Nabila Radżaba, a także zapewnienia mu niezbędnej opieki medycznej;
 - 4. potępia nałożenie zakazu podróżowania na delegację działaczy na rzecz praw człowieka, udających się na 32. sesję Rady Praw Człowieka ONZ w Genewie, i wzywa rząd do zniesienia tego zakazu; podkreśla, że niedopuszczalne jest, aby przedstawicielom społeczeństwa obywatelskiego oraz mediów uniemożliwiano udział w pracach organów międzynarodowych, i nalega, aby władze Bahrajnu przestrzegały podstawowych praw człowieka i praw politycznych przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego w tym kraju;
 - 5. przypomina rządowi Bahrajnu, że jest on odpowiedzialny za zapewnienie bezpieczeństwa wszystkim obywatelom niezależnie od ich poglądów i przynależności politycznej lub wyznania; uważa, że trwałą stabilizację i bezpieczeństwo w kraju można zapewnić jedynie poprzez tworzenie prawdziwie pluralistycznego społeczeństwa szanującego różnorodność, a w związku z tym domaga się uwolnienia szejka Alego Salmana oraz innych działaczy obecnie bezpodstawnie przetrzymywanych w więzieniach w Bahrajnie;

6. uważa, że należy umożliwić swobodne wyrażanie uzasadnionego i pokojowego sprzeciwu; jest zaniepokojony tłumieniem przez rząd Bahrajnu legalnej opozycji politycznej, w tym przedłużeniem wyroku szejka Alego Salmana, zawieszenie działalności Narodowego Stowarzyszenia Islamskiego Al-Wefaq oraz zamrożeniem jego aktywów; wzywa do rozszerzenia podstawowych swobód dla wszystkich obywateli Bahrajnu; domaga się natychmiastowego zaprzestania tłumienia różnych opinii politycznych w tym kraju, a także zaniechania represji wobec głównych przedstawicieli głoszących je środowisk, bez względu na ich przynależność polityczną lub religijną;
7. wyraża szczególne zaniepokojenie nadużywaniem przepisów antyterrorystycznych w Bahrajnie, a zwłaszcza pozbawianiem obywatelstwa jako środka presji i kary politycznej; zdecydowanie domaga się, by władze Bahrajnu wycofały decyzję o pozbawieniu obywatelstwa ajatollaha szejka Isy Kasima, zmieniły ustawę o obywatelstwie i przywróciły obywatelstwo tym osobom, którym zostało ono niesłusznie odebrane, aby zapewnić zgodność z międzynarodowymi standardami i międzynarodowym prawem w tym zakresie;
8. domaga się, by władze Bahrajnu zapewniły pełne wdrożenie konstytucji z 2002 r. oraz przestrzegaly zagwarantowanych w niej praw człowieka i podstawowych wolności, a także międzynarodowych standardów w zakresie praw człowieka oraz instrumentów międzynarodowych ratyfikowanych przez ten kraj; apeluje przede wszystkim o skuteczne wdrożenie zaleceń wydanych przez Niezależną Komisję Dochodzeniową w sprawie Bahrajnu, a także zaleceń wydanych w ramach powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka i krajowej instytucji praw człowieka, aby umożliwić poprawę sytuacji w zakresie praw człowieka;
9. przypomina władzom Bahrajnu, że art. 15 Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania zakazuje wykorzystywania jakichkolwiek zeznań złożonych w wyniku stosowania tortur jako dowodu w postępowaniach sądowych; wzywa władze Bahrajnu, aby ratyfikowały Protokół fakultatywny do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur;
10. z zadowoleniem przyjmuje udział Bahrajnu w międzynarodowej koalicji przeciwko Daisz;
11. wyraża zaniepokojenie przywróceniem kary śmierci w tym kraju i wzywa do ponownego wprowadzenia moratorium na jej wykonywanie;
12. z zadowoleniem przyjmuje środki na rzecz ochrony pracowników przewidziane w bahrajńskim prawie pracy z 2012 r. i uważa, że mogą one służyć za przykład dla innych krajów w ramach Rady Współpracy Państw Zatoki;
13. wyraża uznanie dla Bahrajnu za ogólne przestrzeganie prawa obywateli i zagranicznych rezydentów do praktykowania ich religii; apeluje do władz bahrajńskich o wypełnianie przepisów konstytucji, zgodnie z którymi nie wolno dopuszczać się dyskryminacji w odniesieniu do praw i obowiązków obywateli ze względu na wyznanie, a także o zaniechanie wszelkich form dyskryminacji wobec szyitów;
14. zauważa obecne wysiłki rządu Bahrajnu na rzecz zreformowania kodeksu karnego i procedur prawnych oraz zachęca do kontynuowania tego procesu; wzywa rząd Bahrajnu do przestrzegania międzynarodowych norm dotyczących prawa do rzetelnego procesu sądowego; podkreśla znaczenie wsparcia udzielanego Bahrajnowi, w szczególności w

odniesieniu do jego systemu sądowego, w celu zapewnienia zgodności z międzynarodowymi standardami w dziedzinie praw człowieka; domaga się pogłębienia dialogu na temat praw człowieka między UE a Bahrajnem;

15. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/ wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Europejską Służbę Działań Zewnętrznych oraz państwa członkowskie do nieustępliwego sygnalizowania obaw w związku z atakami wymierzonymi w wolność słowa, zrzeszania się i pokojowych zgromadzeń w Bahrajnie i innych krajach Rady Współpracy Państw Zatoki zarówno na szczeblu dwustronnym, jak i korzystając z wielostronnych platform, takich jak przyszłe spotkanie ministerialne UE–RWPZ w dniach 18–19 lipca 2016 r.;
16. potępia porozumienia w sprawie handlu bronią i technologiami wykorzystywanymi do łamania praw człowieka; apeluje o wprowadzenie zakazu eksportu gazu łzawiącego i sprzętu do tłumienia zamieszek do momentu zakończenia dochodzeń w sprawie ich niewłaściwego użycia oraz wykrycia sprawców i postawienia ich przed sądem;
17. zdecydowanie zachęca do utworzenia grupy roboczej ds. praw człowieka UE–Bahrajn, zauważa jednak, że dialog dotyczący praw człowieka między UE a Bahrajnem nie zastąpi kompleksowego dialogu między rządem, opozycją i społeczeństwem obywatelskim w samym Bahrajnie;
18. zachęca rząd Bahrajnu, aby współpracował ze specjalnymi sprawozdawcami ONZ (w szczególności do spraw tortur, do spraw wolności zgromadzeń, do spraw niezawisłości sędziów i prawników oraz do spraw obrońców praw człowieka) i wystosował do nich stałe zaproszenie;
19. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Królestwa Bahrajnu oraz członkom Rady Współpracy Państw Zatoki.